

BuitenPost

Nummer 13 • juni 2022

‘Je voelt dat je inzet gewaardeerd wordt’

Lees het interview met **vrijwilliger Til van der Weijden** op pagina 2

Verder in dit nummer

Open Dag 2 • College van B & W komt klussen 3 • Aan de slag op NL Doet-dag 3
Beestenboel 3 • In de wandelgangen... 3 • Interview met Jolanda van der Voort 4
Van betekenis in de theetuin 5 • Huisgemaakt ‘Buitengewootje’ 6 • In beweging 6

Intro

Luisteren om te begrijpen...

In deze Buitenpost staan we eerst even stil bij het 5-jarig bestaan van de zorgboerderij aan de Zuideindseweg in Delfgauw. We vierden dat eerste lustrum tegelijk met de opening van een aantrekkelijke (en zinvolle!) nieuwe activiteit: onze Buitengewone Theetuin! Na een lange tijd van voorbereiding ging die op 12 mei officieel open. Prachtig!

Voor de bewoners was er de hele dag een feestprogramma. Met de vrijwilligers en het personeel hebben we het heuglijke feit 's avonds ook gevierd, en keken we terug op de afgelopen 5 jaar. Conclusie: we hebben een prachtige woonvoorziening in de regio gerealiseerd, waar mensen met geheugenproblemen een zinvol en waardig leven ervaren.

Dat ging niet vanzelf. Ook hier kregen we te maken met het coronavirus en de gevolgen ervan. Maar we hebben ervaren en geleerd dat, wanneer je de visie van de zorgboerderijen

goed wil vormgeven, een aantal zaken belangrijk zijn. Een van de aspecten in die visie is ‘aandacht’, en meer specifiek: luisteren!

Met ‘luisteren’ bedoelen we niet ‘horen’ en daarop reageren, maar écht luisteren naar de bewoners. Luisterend ontdekken waar wij ondersteuning kunnen bieden. Daar moet je echt contact voor maken en dat is soms een hele uitdaging. Samen met familie en bekenden proberen te achterhalen hoe hun leven eruit zag voor ze op de boerderij kwamen wonen. En vanuit dat vertrekpunt nagaan hoe we

daar zo dicht mogelijk op aan kunnen sluiten.

In de afgelopen 5 jaar is naast een warme sfeer en professionele zorg, juist persoonlijke aandacht - luisteren! - een belangrijk aspect geweest van de ‘Buitengewone Zorg’! We hopen dat nog lang, samen met alle betrokkenen, voort te zetten.

‘Wanneer luisteren om te reageren, overgaat in luisteren om te begrijpen, ontstaat er ruimte voor contact’.

(Naar Stephen R. Covey, 2010)

Arjo en Marinel Bujs

Al dertien jaar werkt Til van der Weijden vrijwillig op zorgboerderij *BuitenGewoon*. Het verveelt haar nog lang niet. “Het is een feest om te zien hoe de mensen zich hier vermaken. Dat alleen al geeft mij zoveel energie!”

Vrijwilliger Til van der Weijden:

‘Je voelt dat je inzet gewaardeerd wordt’

“Ik kan me niet herinneren ooit met tegezin naar de boerderij te zijn gegaan”, vertelt Til. “In 2009 begon ik met twee dagen per week. Op dat moment zat ik middenin een burn-out. De mensen hier hebben mij er bovenop geholpen. Zij gaven mij het gevoel dat ik weer wat goed deed. Ik had bij een verzorgingshuis gewerkt waar ook een afdeling was voor mensen met dementie. Het verschil met de aanpak op de boerderij kon bijna niet groter. Bezoekers hebben het hier echt fijn. Ze mogen zijn wie ze zijn en doen wat ze nog kunnen.”

Fijn bij elkaar

Wat haar aanspreekt in de doelgroep? Til weet het niet. “Het is gewoon heerlijk om voor ze te zorgen. We hebben overdag zo veel lol met elkaar. Er gebeurt altijd wel iets leuks en ieder mens is weer anders. De een zingt graag, een ander kent alle spreekwoorden uit zijn hoofd. Samen wandelen, eten, dieren verzorgen en van elkaar genieten. Dat laatste merk ik echt: mensen vinden het fijn om bij elkaar te zijn. Ze hoeven hier de schijn niet op te houden en niet te presteren.”

Zó gelachen

Leuke herinneringen zijn er na dertien jaar genoeg. Eentje springt er wel uit voor Til. Dat was een wandeling waarbij van tevoren de buienradar nog was gecheckt en de conclusie ‘het blijft droog’ had geklonken. “Nauwelijks tien minuten later zaten we middenin een enorme wolkbreuk! Iedereen was tot op zijn ondergoed doorweekt. Terug op de boerderij hebben we alle kleren in de droger gestopt en de wandelaars

een overall aangetrokken. Zelf had ik nog droge kleren in de auto liggen, die ik sindsdien altijd bij me heb. We hebben die dag zó gelachen. Dat blijft je altijd bij.”

‘Het mooie overheerst’

Soms zijn er ook moeilijke momenten. “Het blijft een verdrietig ziektebeeld. Mensen gaan steeds verder achteruit en daar sta je machteloos tegenover. Regelmatig neem je afscheid zonder afscheid. Je kunt hen niet uitgebreid gedag zeggen en knuffelen als je weet dat ze er voor het laatst zijn. Dat blijft moeilijk. Maar toch: het mooie overheerst! De vakanties in Limburg zijn ook van die hoogtepunten. Dan rijden mensen door het prachtige landschap en roepen verbaasd: ‘Is dit Nederland?’ Daar geniet ik zelf ook van.”

Gewaardeerd

Til hoopt haar werk op de zorgboerderij nog lang te blijven doen. “Mijn dag is geslaagd als de bezoekers aan het eind van de dag blij naar huis gaan. Het is ook fijn dat de mantelzorgers een dag kunnen bijkomen als hun partner of ouder op de boerderij is. Soms heb ik aan het eind van de dag ook niet veel energie meer, maar aan de andere kant geeft dit werk mij ook weer veel energie. Dat komt ook - het moet gezegd worden - door de manier waarop Arjo en Marinel de zaak runnen. Hun enthousiasme en energie is groot en je voelt dat je inzet enorm gewaardeerd wordt. Dat maakt het ook leuk om hier vrijwilliger te zijn.”

Bezoekers van de Open Dag op 21 mei werden muzikaal vermaakt door het gitarenduo Jan en Roon.

OPEN DAG

College van B & W komt klussen

Strak in het pak en met nette schoenen een ochtendje onkruid wieden op de zorgboerderij. Burgemeester Lugthart deed het tijdens de 'klusdag' in april op de zorgboerderij aan de Nieuwkoopseweg. Samen met vier wethouders maakte hij een eerder gedane belofte waar. "Eigenlijk zou het college van B & W op NL Doet bij ons komen helpen", vertelt coördinator Anita de Jonge. "Toen ging het niet door, omdat een aantal van hen corona had. Heel sportief dat ze zich alsnog een ochtend vrijwillig hebben ingespannen."

Eigenlijk is onkruid wieden niet helemaal zijn ding, liet de burgemeester weten. Maar Anita is tevreden over de kwaliteit van zijn arbeid. "Hij deed het hartstikke goed, drie uur achter elkaar". Ook de wethouders maakten zich nuttig met allerhande bezigheden. "Het College wilde meer informatie over onze locatie, maar niet alleen langskomen voor een kop koffie."

Dat waardeer ik. Op deze manier hebben burgemeester en wethouders zich tijdens de kennismaking ook meteen nuttig gemaakt. De burgemeester liet weten hoe belangrijk hij het vindt, dat dit soort voorzieningen blijven bestaan. Dat vinden wij natuurlijk fijn om te horen. Wat ons betreft, was het een geslaagde klusochtend."

Aan de slag op NL Doet-dag

Zaterdag 11 maart sloegen op beide zorgboerderijen vrijwilligers de handen ineen om tuinmeubilair schoon te maken, wilgen te knotten, viooltjes te poten, hout te hakken en een insectenhotel te bouwen. Aan de Zuideindseweg werd een oude, omgewaaide lindeboom verwerkt tot hakhout. Wat in Pijnacker niet af kwam, werd een maand later tijdens de extra 'klusdag' alsnog afgerond.

Beestenboel

Ook op de zorgboerderijen heeft het voorjaar nieuw leven gebracht. De nestkastjes die bezoekers in Pijnacker zelf maakten, boden onderdak aan zowel koolmeesjes als pimpelmeesjes. In de wei aan de Zuideindseweg dartelen de lammetjes al weken rond. Op de zorgboerderij zelf zijn twee schattige konijntjes geboren. Verder scharrelen er weer twee vrolijke biggen, mekkerende geitjes en piepende kuikens. Kortom: het bruist van jong leven in en om de boerderijen.

In de wandelgangen...

Een van de begeleiders vraagt tijdens de lunch of de wandelaars onderweg nog iets gezien hebben, een reiger of ander dier? "Ik heb een vlo gezien en die kwam uit jouw haar", reageert een van de bewoners.

"Je moet het lekker vinden, maar ik vind het niet lekker", zegt een bewoner bij het innemen van de medicijnen.

‘Mijn hele leven draaide om moeder’

‘Waarom trok je niet eerder aan de bel?’ Met die vraag van de casemanager beseft Jolanda van der Voort in 2015 dat haar inspanningen als mantelzorgster best vergingen. “Ik dacht: het is nog lang niet wat ma voor háár moeder deed. Toch bepaalde het mijn leven.” Mantelzorgen hoeft niet meer, maar helpen doet Jolanda nog graag.

“Toen vader in 2011 overleed, zagen mijn zus en ik pas hoe erg het was met moeders dementie”, vertelt Jolanda. “Ze werd stiller, bang om foute opmerkingen te maken. Mijn zus vond dat we hulp moesten zoeken, maar ik hield dat tegen, ging regelmatig langs en beweerde dat het prima te doen was en mij ook veel voldoening gaf. Toch cijferde ik mezelf hoe langer hoe meer weg. Het was een hele verademing toen ze twee dagen naar de dagverzorging in Pijnacker ging. Toen we daar op aanraden van de casemanager gingen kijken, was ik meteen om: fantastisch, écht iets voor moeder.”

‘Opgeruimd en uitgerust’

De ‘boerderijdagen’ doen moeder Gerda zo goed, dat ze er in eerste instantie op vooruit lijkt te gaan. Jolanda: “Door de regelmaat kwam er meer rust in haar hoofd. Soms protesteerde ze wel als we haar naar de boerderij brachten, maar ze kwam er altijd opgeruimd en uitgerust vandaan.” Toch gaat het proces verder. Ze haalt dag en nacht door elkaar, fietst ’s avonds laat naar haar ouderlijk huis in de Nootdorper Dorpsstraat en claimt onbedoeld steeds meer tijd van Jolanda. “Pas toen zij in 2017 in de nieuwe woonboerderij van BuitenGewoon ging wonen, merkte ik hoe de zorg voor moeder mijn leven in beslag had genomen. Verre verjaardagen bezocht ik niet meer, met vrijwilligerswerk was ik gestopt... mijn hele leven draaide om moeder. Als het met haar maar goed ging.”

Het is inmiddels vijf jaar geleden dat moeder in de zorgboerderij ging wonen. “Ze voelt zich hier echt op haar gemak”, merkt Jolanda. “Het voordeel van de boerderij is dat mensen hier hun eigen taakjes kunnen zoeken. Mijn moeder is lichamelijk best nog fit. In het begin klom ze op het aanrecht om de ramen te zemen. Doordat ze vrij naar buiten kan lopen, voelt ze zich niet opgesloten. Dat geeft rust.”

Rust

Jolanda kon haar leven weer oppakken, toen haar moeder op de boerderij ging wonen. Het mantelzorgen is weggevallen,

maar vrijwillig zetten Jolanda en haar zus Marina zich graag in op de woonafdeling van de zorgboerderij. “Ik begon in 2017 met knutselmiddagen voor bewoners. Dat was erg leuk, maar op een gegeven moment ging dat niet meer. Bewoners gaan toch achteruit. Vanaf die tijd ging ik mee met de wandeling. Na de corona-uitbraak eind 2020 hebben mijn zus en ik aangeboden op de groep te zijn als medewerkers die mensen naar bed brachten. Dat gaf rust in de huiskamer.”

‘Fijn om te doen’

Ook al is de noodzaak minder, de woensdagavond bleef Jolanda’s ‘boerderijavond’. “Dat is geen straf, ik geniet er zelf enorm van. Soms doe ik een spelletje, dan weer probeer ik een teruggetrokken bewoner bij de groep te halen of ik blader met een geboren Nootdorper door een boek met oude dorpsfoto’s. Mensen vinden die speciale aandacht fijn. Ik doe het echt vooral voor hen, dat zij het naar hun zin hebben. Dat geeft mij voldoening. Nu woont mijn moeder er nog, maar al zou zij wegvallen, dan nog blijf ik dit doen. Ik houd van oudere mensen, geniet van hun verhalen en heb geen moeite met twintig keer hetzelfde antwoord geven. Dit werk is gewoon heel fijn om te doen!”

Van betekenis in de theetuin

Vanuit een mooi opgeknapte en efficiënt ingerichte 'pipowagen' verzorgen personeel en vrijwilligers, samen met bezoekers en bewoners van de zorgboerderij, de gasten in de pas geopende Buitengewone Theetuin. Een schoolbord vraagt bezoekers om begrip en geduld. 'Het gaat vast nog niet zo snel, maar lekker zitten kan hier wel!'

De buitenwereld dichterbij halen en de binnenwereld juist naar buiten brengen. Dat is het doel van de Buitengewone Theetuin aan de Zuideindseweg, die 12 mei feestelijk werd geopend. Bezoekers en bewoners van de zorgboerderij worden zoveel mogelijk bij de activiteiten betrokken. "Het doet hen goed dat ze echt iets kunnen betekenen."

'Gezellig druk'

Rustig opstarten was er niet bij voor de medewerkers van de theetuin. "Dankzij de publiciteit in verschillende regionale kranten werd het meteen druk", vertelt Marinel Buijs die samen met Saskia van Woudenberg en Heleen Lalleman in de voorbereidingswerkgroep zat. "Maar", relativeert Heleen, "het was gezellig druk. We hebben natuurlijk nog geen routine in dit werk, maar dat komt vanzelf. De eerste week hebben we zeker 150 tafeltjes bediend, vaak met meerdere personen. Dat was aanpoten, maar wel te doen."

Goed idee

Het idee voor een theetuin kwam van twee kanten. Jaren geleden zagen Arjo en Marinel Buijs ergens in de Achterhoek een vergelijkbare theetuin. Goed idee voor de zorgboerderij, dachten ze. "Een van onze vrijwilligers knapte samen met bezoekers een oude bouwkeet op. Toevallig gaf de gemeente Pijnacker-Nootdorp aan het gebied rondom onze zorgboerderij een recreatieve bestemming."

Bewoners konden aangeven welke voorzieningen zij hier graag zouden willen. Een theetuin, was een van de wensen. Zo kwam een projectleider die het plan moest uitwerken óns vragen of wij een theetuin op het erf zagen zitten. De vergunning zou dan in het nieuwe bestemmingsplan worden opgenomen. Dankzij de giften van Fonds 1818, Rabobank, Stalpaert van de Wielefonds en een anonieme sponsor, konden we de benodigde apparatuur aanschaffen en het terras inrichten."

Trots

Corona bracht wat vertraging, maar half mei was het zover en werd de theetuin officieel geopend. Op de dagverzorging is dat goed te merken. Saskia: "We bakken zelf de koek, cake en taart. Je kunt niet alles aan bezoekers overlaten, maar appels schillen en koekjes bakken gaat prima. We hebben onlangs op een regenachtige dag heel veel koekjes op voorraad gebakken. Mensen zijn zó trots als die de oven uitkomen." Heleen: "Helpen bedienen is nog teveel gevraagd. Maar 's morgens vegen Dick en Theo van de woonboerderij het terras netjes schoon en ze leggen de menukaarten op de tafeltjes. Tijdens de openingstijden brengen ze regelmatig een krat met vuile vaat naar de bezoekers van de dagverzorging. Dat scheelt echt, want je bent toch een paar minuten onderweg." Saskia, lachend: "Ja, die afwas... daar hebben we ons wel op verkeken!"

Meerwaarde: ontmoeten

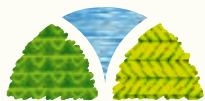
De meerwaarde van de theetuin zit 'm niet alleen in de betrokkenheid van de bezoekers en bewoners. Heleen: "De theetuin blijkt ook in een behoefte te voorzien van familie en naasten van de bewoners. Pas zei iemand: 'Ik kan niet meer met mijn man ergens wat gaan drinken, maar nu zitten we toch samen op een terrasje.' Ze zaten zó te genieten." Marinel: "Ook toekomstige bezoekers van de dagverzorging, voor wie de boerderij nog vreemd en onbekend is, kunnen op het terras al een beetje wennen aan de omgeving. De theetuin biedt zoveel mogelijkheden. Qua activiteiten, maar ook in ontmoetingen. Mensen van de boerderij ontmoeten mensen van buiten en omgekeerd. Dat is mooi."

De Buitengewone Theetuin is van april t/m september geopend op dinsdag t/m vrijdag van 10.00 tot 16.30 uur.

Theetuin
Buitengewoon

Buitengewoon
Zorgboerderij

Contact

Locatie Zuideindseweg Delfgauw

**Dagverzorging •
Respijtzorg • Wonen**
Zuideindseweg 82A
2645 BH Delfgauw
Telefoon 015 515 8593

Locatie Nieuwkoopseweg Pijnacker

Dagverzorging
Nieuwkoopseweg 34
2641 PB Pijnacker
Telefoon 015 361 2404

Coördinatoren: Arjo en Marinel Buijs
info@zorgboerderijbuitengewoon.nl
www.zorgboerderijbuitengewoon.nl

Stichting Vrienden van Zorgboerderijen Buitengewoon

p/a Zuideindseweg 82A
2645 BH Delfgauw
vrienden@zorgboerderijbuitengewoon.nl
Rek. Nr. NL28RABO0303091959
RSIN 855024902

In beweging

Bewegen is goed voor jong en oud. Maar wat als je de weg niet meer zo goed weet, terwijl je nog wel veilig aan het verkeer kan deelnemen en graag op pad gaat? Je kunt iemand vragen om mee te wandelen. Misschien is er een fietsmaatje die graag meefietst of met je op de (elektrische) duo-fiets stapt. Maar je wil ook wel eens alleen op pad.

Als partner, dochter, zoon of andere naaste juich je dit vooral toe. Maar soms maak je je ook zorgen. Gaat het wel goed? Vindt hij of zij de weg naar huis wel terug? Dwaalt iemand niet te ver af? Steeds meer slimme digitale mogelijkheden kunnen die zorgen een beetje wegnemen. Bekend is de GPS in de vorm van een horloge, armband, clip of zelfs in de

schoen. Via internet kun je daarmee zien waar de wandelaar of fietser zich bevindt. Een veilig gevoel. Dwaalt iemand te ver af dan kun je altijd zelf op de fiets springen en de wandelaar of fietser tegemoet gaan.

Voor de wandelaar zelf is er ook een handig hulpmiddel. Wat dacht u van een horloge met hierop een grote pijl die constant de richting aangeeft waarin je moet lopen? Dat betekent: zelf thuiskomen zonder te verdwalen. Zo veel mogelijkheden maken het kiezen er niet makkelijker op. Komt u er zelf niet uit, vraag dan hulp aan de casemanager, een ergotherapeut of loop een zorgwinkel binnen. Zij kunnen u vast verder helpen.

Huisgemaakt

‘Buitengewoontje’

In de Buitengewone Theetuin, die 12 mei opende, scoort het ‘Buitengewoontje’ hoog op de lijst van favoriete versnaperingen. Dit heerlijke bosvruchtengebakje wordt op de dagverzorging elke dag vers klaargemaakt en oogst veel lof van de gasten. In de theetuin, die van april t/m september elke dinsdag t/m vrijdag van 10.00-16.30 uur te bezoeken is, kun je ook terecht voor andere koek en cake, een boerentosti of soep van de dag. Welkom!

Redactie: Ann, Annelies, Arjo, Diana, Mariëlle, Marinel, Marita en Monique

Eindredactie: Christine Steenks

Aquarellen: Ellen Zoutendijk

Opmaak en drukwerk: Vadding

BuitenPost

Redactie:

nieuwsbrief@zorgboerderijbuitengewoon.nl

Wilt u deze nieuwsbrief ontvangen op uw e-mailadres? Meld u aan op onze website:

www.zorgboerderijbuitengewoon.nl/buitenpost